DE UITSLAG VAN ONZEN FOTOWEDSTRIJD (TWEEDE GEDEELTE)

EEN NAPRAATJE OVER ONZEN FOTO-WEDSTRIJD.

Toen de dag om was, de lange dag, ja toen duizelde het ons, juryleden, wel een beetje van al die foto's, die honderden foto's, welke ons oordeel gepasseerd waren. Schiften, weer schiften en nog eens schiften, telkens met tusschenpoozen om er weer frisch voor te staan. En dat alles met consciëntieuze nauwgezetheid, lettend op bedoeling, op weergave, op afwerking, op technische kwaliteiten enz. En dan stonden we dikwijls, bij een zoo geheel vrijen wedstrijd als deze, die alleen gebonden was aan een minimum formaat, doch niet aan onderwerp, procédé, monteeren, voor een moeilijk geval, wanneer bij de een, een alleraardigst motief aantrok, dat echter minder goed weergegeven was, terwijl van een andere foto het onderwerp minder interessant, doch de afwerking bijzonder smaakvol was. Dan gingen we punten geven en 't totaal besliste.

Zoo kregen we een billijke classificatie in den grooten toevloed.

* * *

Daar ligt nu Panorama voor ons. Dat van de vorige week, met de eerste reproducties der bekroonde foto's. En onze eerste gedachte was, ondanks de consciëntieuze keuring onzerzijds: Wat zal dat een critiek uitgelokt hebben! Niet alleen omdat dit het onafscheidelijke is van een wedstrijd of prijsvraag (de jury krijgt zelden gelijk!) maar ditmaal.... omdat we 't ons een beetje kunnen voorstellen dat A het herfstgezicht, B den kop, C de duinen bekroond zou hebben, afgaande op de afbeeldingen in Panorama en niet op de foto's zelve!

Want die afbeeldingen maken inderdaad een anderen indruk dan de origineelen zelf.

In de eerste plaats door de reproductie zelf, die niet van elke foto even gemakkelijk is en de eene wat doet winnen, de andere iets doet verliezen. Maar vooral is die indruk anders doordat hier de afwerking, het uiterlijk der foto ontbreekt. En die spreekt op een wedstrijd wel degelijk mee! Zoo was de eerste prijs, de foto van het wuivende meisje, die zoo aantrekkelijk is om het levendige en natuurlijke, een groote, goed gemonteerde foto in fijngrijze tint. Daarvan is iets verloren in de bruine reproductie. De foto van den Duinweg (4e prijs) was.... een niet-opgeplakt, niet-afgesneden zelfs, 9 x 12 afdrukje op gewoon glanzend papier, waarin wij niettemin voldoende kwaliteiten ontdekten voor een 4en prijs. Had de inzender deze keurig afgewerkt, b.v. vergroot en op sober carton gezet, hij zou voor een eersten prijs een kans gemaakt hebben. Zoo was ook het Herfstgezicht een kleine afdruk, die nu door de vergrooting sprekender is geworden, terwijl de foto van het brugje (derde prijs) ofschoon wat druk en symmetrisch een prachtig fijne lichtteekening op het figuurtje was en de foto keurig was afgewerkt. In den mooien, stemmigen „kop" was op de foto de romp in het donker verdwenen, een fout, die enkele punten kosten moest: het stond heel onnatuurlijk! Het meest gelijkmatig is het zeer natuurlijke, naturalistische en grappige kindermoment overgenomen. Hadden we de beschikking over meer plaatsruimte, we zouden gaarne alle bekroonde foto's even de revue laten passeeren. Nu moeten we ons, en dan nog tout court, beperken tot de vijfde prijzen — al hebben wij de origineelen voor ons en krijgen de lezers de reproducties, wat wellicht weer, bij de geringste onderlinge verschillen, een „choc des opinions" geeft. Soit.... In het kinderkopje treft de aardige uitdrukking en plastische vleeschtint, in 't Herfstlandschap de goede stemming van het rustige landschap, in „Als het kindje binnenkomt" de natuurlijkheid, ondanks den te donkeren voorgrond en technische foutjes en het leelijke hooggeglansde papier; in Herfstmorgen het goede rechtsche gedeelte, terwijl de linkerkant leeg en onevenwichtig is; in het stilleven de stofuitdrukking, hoewel de rangschikking wat losser kon en het kruisbeeld te wit is.

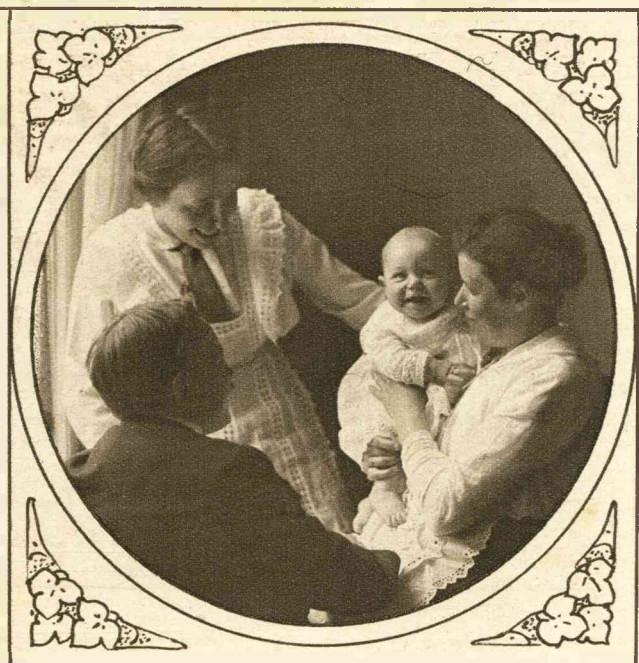

Vijfde prijs. Ingezonden door J. W. v. d. Worm, Utrecht.

Vijfde prijs. Ingezonden door A. de Vlieger, Amsterdam.

* * *

Er was goed werk, zeer goed werk. Maar er was veel meer middelmatig werk. En vrij veel slecht werk. Werk waarvan we ons afvroegen: is dit nu voor een wedstrijd bestemd? Hoe missen veel foto-liefhebbers toch zelf-critiek! Want waarom zenden ze dan bij drie of vier aardige kieken nog een dozijn, dat het aankijken niet waard is? En dikwijls waren er niet eens aardige bij, doch bestond de inzending in haar geheel uit middelmatige beginners-kiekjes. Toch een bewijs van animo om mee te doen, dat is zeker! Belangstellend als we zijn in de beoefening der fotografie als redacteur van een foto-blad, hebben we zoo terloops ook eens nagegaan, wat wel de meeste fouten waren in vele foto's. Natuurlijk veel technische fouten, onjuiste belichting, onscherpte, slecht gekozen afdrukpapier enz. Maar daarnaast toch vooral twee algemeene fouten: In de eerste plaats het gewilde, het laten poseeren, het daardoor stijve en onnatuurlijke in vele portretten en figuuropnamen. Dat staren naar de lens, dat houding-aannemen-om-gekiekt-te-worden, het geeft nimmer iets levendigs, zelden iets dankbaars. Geef Uw modellen een rustige, natuurlijke houding en zoek het karakteristieke. In de tweede plaats trof ons de slechte afwerking: slecht gekleurd, scheef, niet-afgesneden waren veel foto's. En dat nogal voor een wedstrijd. Het behoorlijk afwerken van een foto is the finishing touch, en verhoogt het effect. Zooals een schilderij incompleet is zonder lijst zoo is een foto het zonder carton. Maar dan een carton dat in harmonie is met de foto. Geen drukke versieringen of bonte kleuren! Hierover zou een aflevering van Panorama te vullen zijn! Evenals over het afsnijden, of liever het wegsnijden van al het overbodige, zoodat het hoofdmotief overblijft.

Bijna elke foto heeft immers een te veel, omdat men bij de opname maar niet ineens de zuivere begrenzing en compositie precies op de plaat leggen kan. Daarom zoeke men door afdekking der zijkanten zoolang tot er een rustig beeld is, waarin het hoofdmotief ook hoofdzaak is. Alweer — we moeten ons beperken, want we kunnen de mooie fotografie niet gaan condenseeren in zulk een klein bestek, zonder haar tekort te doen. Wie meer wil weten, wie vooruitgang wil maken, die leze de handboeken of abonneere zich op „de Camera". Dat is een tweemaal per maand verschijnend foto-tijdschrift, waarin alles behandeld wordt, waarin de amateur en de artistieke werker belangstelt. CORVÉE.

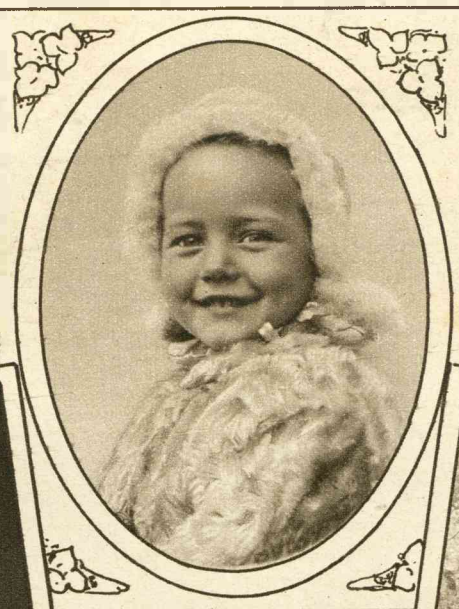

Vijfde prijs. Ingezonden door L. Houttuin, Groningen.

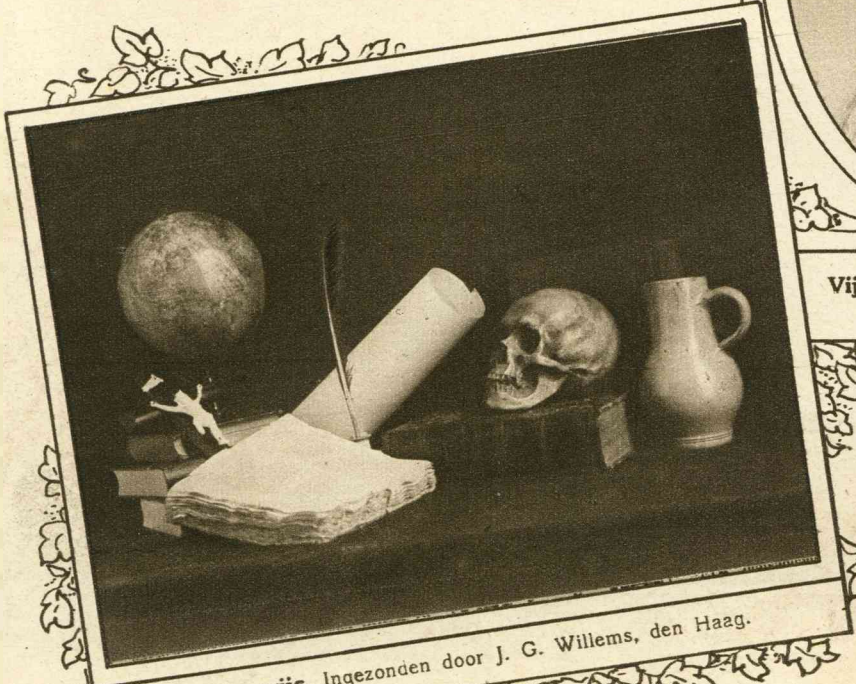

Vijfde prijs. Ingezonden door J. G. Willems, den Haag.

Vijfde prijs. Ingezonden door A. v. d. Enden, Bloemendaal.